

Giới thiệu Nam Thần Tuyệt Đối Sủng

Truyện Nam Thần Tuyệt Đối Sủng của tác giả Cửu Dạ Tuyệt thuộc thể loại trùng sinh, mặt thể, dị năng, tùy thân không gian, nữ cường. Hứa hẹn sẽ để lại một ấn tượng tốt trong lòng bạn đọc.

Vân Lạc đưa tay vuốt nhẹ mái tóc dài đen nhánh, chân mang giày du lịch màu trắng, dưới thân diện một chiếc quần jean bó sát người, bên trên phối hợp với áo không tay kiểu cổ chữ T cùng màu giày, sau lưng đeo ba lô hiệu LV màu đen, cách phối hợp trang phục vô cùng đơn giản nhưng lại đem dáng người cao 168 phác họa phi thường hoàn mỹ.

Vân Lạc vừa đi vào cửa lớn khách sạn thì liền bị một đôi bóng dáng hấp dẫn ánh mắt. Mời các bạn cùng đón đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chương 1: Trên Đường gặp tra nam tiện nữ.

Editor: Khương Tuyệt Ny.

Vân Lạc đưa tay vuốt nhẹ mái tóc dài đen nhánh, chân mang giày du lịch màu trắng, dưới thân diện một chiếc quần jean bó sát người, bên trên phối hợp với áo không tay kiểu cổ chữ T cùng màu giày, sau lưng đeo ba lô hiệu LV màu đen, cách phối hợp trang phục vô cùng đơn giản nhưng lại đem dáng người cao 168 phác họa phi thường hoàn mỹ.

Vài người đi đường ngẫu nhiên thoáng nhìn đều toát ra ánh mắt kinh diễm.

Vân Lạc vừa đi vào cửa lớn khách sạn thì liền bị một đôi bóng dáng hấp dẫn ánh mắt.

Trước quảng trường khách sạn có một nam một nữ đang đứng.

Nam nhân dáng người đỉnh bật, đứng ở trong đám người sừng sững giống như một cây thanh tùng.

Mà nữ nhân trên người diễm trang phục hoa lệ, dáng người nhỏ nhắn nhu nữ, tính xảo tựa như búp bê Tây Dương, từ ánh mắt đầu tiên liền có thể làm nam nhân phát lên ý muốn bảo hộ.

Vân Lạc khẽ nhíu đôi hàng chân mày, như thế nào nhìn có điểm quen mắt, giống như đã từng nhìn thấy qua ở nơi nào.

Bên kia hai người tựa hồ cũng chú ý tới Vân Lạc.

Sâu trong ánh mắt của nữ nhân quần áo hoa lệ chợt lướt qua một tia ganh ghét, vén lên làn váy cưới tiến về phía Vân lạc, giả vờ kinh hi bật thốt: “Di! Ta nhìn thấy ai a?! Đây không phải Vân Lạc sao?! Thật trùng hợp, hôm nay là ngày ta chụp hình cưới, không nghĩ tới sẽ nhìn thấy người ở chỗ này nha lão đồng học! Tốt nghiệp hơn nửa năm, người có khỏe không?!”

Thế nhưng đừng phải tra nam tiện nữ!

So với hình tượng thâm mà cô từng nhìn thấy ở mặt thể, quả thực cách biệt một trời một vực, không thể trách được cô không nhận ra bọn họ ở ánh mắt đầu tiên.

Vân Lạc trong lòng ảo não vì ra cửa không xem hoàng lịch, thanh âm nhàn nhạt nói: “Rất tốt! Ta hôm nay đi lên thành phố có việc.”

“Có việc?!”

Nữ nhân trên mặt chăm chọc ý vị hiện lên một cách rõ ràng, nhưng giọng điệu vẫn như trước nhu nhu nhược nhược nói: “Ta còn tưởng rằng người lên tới để tham gia hôn lễ của ta và A Kiện đâu!”

Vân Lạc có nỗi xúc động muốn trợn trắng mắt.

Tham gia hôn lễ của bọn họ?!

Cũng quá tự kỷ đi!

“Xin lỗi! Ta nhưng không hề biết các người muốn kết hôn! Cũng không có thu được thiệp mời!”

Vân Lạc thanh âm đạm nhiên, nhìn thấy Phương Tuyệt Nhu ngậm có bộ dáng kiêu ngạo, trong lòng một chút gợn sóng cũng không có, phải chăng cô

sớm đã buông nên mới có thể thân nhiên như vậy đi?!

Lý Kiến Nhận gia đình giàu có, phụ thân là nhà đầu tư địa ốc, làm người thực khôn khéo, như thế nào liền không nhìn ra Phương Tuyết Nhu trước mắt là một cái cực phẩm nữ nhân a?!

Bất quá bọn họ sống hay chết, cùng cô hiện tại đã không có nửa điểm quan hệ, tình nghĩa giữa cô và đôi tra nam tiện nữ này đã sớm kết thúc, Vân Lạc nghĩ tới một tuần sau mặt thể sẽ diễn ra, bên môi khẽ lộ ra một tia ý cười quý dị.

Kiếp trước mặt thể ở tháng thứ ba cô đã nhìn thấy Phương Tuyết Nhu ở căn cứ, tình huống lúc đó của ả quả thực không hề tốt đẹp giống như bây giờ, sau mặt thể Lý Kiến Nhận nhanh chóng thông đồng với một cái nữ nhân có thủy hệ dị năng, Phương Tuyết Nhu bị hấn vứt bỏ phũ phàng, mỗi ngày chỉ có thể làm chức nghiệp đề tiện nhất để nuôi sống bản thân, thù lao bất quá chỉ là nửa khối bánh mì mốc meo.

Còn nhớ vào một ngày nào đó khi Vân lạc đang lên phố tìm mua súng ống đạn dược tại căn cứ, tình cờ nhìn thấy một nữ khất cái mặc quần áo rách rưới bị một gã nam nhân râu ria xồm xàm đánh đập chỉ còn hơi tàn, Vân Lạc vốn dĩ nhận không ra, thời điểm đi ngang qua lại nữ khất cái kia nhào tới ôm chặt đùi, nghe được ả gọi tên chính mình, cô ngây người một lúc mới nhận ra là ai.

Phương Tuyết Nhu khi đó đầu tóc giống như cò đại, thân thể khô gầy, mặt vàng như nến, đôi mắt ngây dại, đôi môi nứt nẻ, nào giống như bây giờ phong hoa tuyết đại?!

Ha ha... Cái thứ gọi là tình yêu chân thành của Lý Kiến Nhận bất quá chỉ là như vậy!

Lý Kiến Nhận Thân là phú nhị đại, từ nhỏ sống theo kiểu quý tộc, muốn học thức liền có học thức, muốn giáo dưỡn liền có giáo dưỡn, dáng người cao ráo, khuôn mặt tuấn mỹ, sau khai giảng mấy ngày liền trở thành hội trường hội sinh viên năm nhất của trường đại học Q danh tiếng.

Vân Lạc tới thành phố học đại học, ở trường học ngày đầu tiên nhận thức Lý Kiến nhận, hấn giúp cô mang hai rương hành lý lớn lên phòng ngủ lầu năm ở kí túc xá, dọc theo đường đi hai người vừa nói vừa cười, về sau hấn lại hẹn mời nàng ăn cơm, cả hai nhanh chóng vượt qua giới hạn bạn bè trở thành tình nhân.

Tuy nhiên có lẽ do con đường yêu đương của Vân Lạc quá nhạt nhẽo, hoặc do cô nhiều lần cự tuyệt lên giường khiến Lý Kiến nhận không thể lĩnh hội được lạc thú khi yêu, thế nên nhanh chóng thông đồng với Phương Tuyết Nhu.

Phương Tuyết Nhu xuất thân từ xóm nghèo, cha là ma bài bạc, mẹ cùng người ngoại tình ruộng bỏ gia đình, học phí từ cao trung đến đại học một hai đều do Vân Lạc giúp đỡ chi trả, tiền sinh hoạt, tiền học thêm, tiền sách vở, quần áo, giày mũ, đồ trang điểm, chỉ cần Vân Lạc có, chưa bao giờ thiếu phần Phương Tuyết Nhu.

Cho lon gạo là ân, cho gánh gạo là thù! Có lẽ từ lúc ấy Phương Tuyết Nhu liền hận cô đi!

Đưa than ngày tuyết sẽ được người cảm kích, nhưng nếu đem người giúp đỡ giống như phế vật, chính là xích lô cừu hận.

Cô kiếp trước như thế nào còn ngây ngốc không nhận ra?!

Vân Lạc cùng Phương Tuyết Nhu là đồng hương, cùng nhau đi lên thành phố học tập, Phương Tuyết Nhu học sư phạm, Vân Lạc học luật, hai trường học cách xa nhau mấy chục phút đi đường, Vân Lạc cùng Lý Kiến Nhận đi dạo phố, thường đem theo Phương Tuyết Nhu cũng là do ả chủ động yêu cầu, hiện tại nhớ tới, Vân Lạc mới nhận ra hành động của chính mình đã giúp đỡ Phương Tuyết Nhu lót gạch cho con đường tình yêu.

Vân Lạc tự giễu cười, bất quá một chút cũng không hối hận, thay vì kết hôn rồi mới phát hiện tra nam ngoại tình, không cứ bằng giống như bây giờ đường ai nấy đi, may mắn cô yêu ba tháng nhưng vẫn bảo thủ không trao thân thể cho hấn!

Đối với đôi câu nam nữ là bạn trai cũ cùng bạn khuê mật trước kia, quan hệ quả thực có chút xấu hổ, chính là Phương Tuyết Nhu hiện tại muốn làm cô nhục nhã, tiện nữ lại cố tình bày ra một bộ hoa sen trắng thanh khiết, cô nếu phát giận liền có vẻ không phong độ.

Lý Kiến Nhận vừa nhìn thấy Vân Lạc liền cảm thấy không tốt, chột dạ kéo tay Phương Tuyết Nhu nói: “Tiểu nhu! Em không phải nói muốn ảnh cưới tại quảng trường sao?! Mau đi thôi! Đừng để đoàn thợ chụp ảnh chờ lâu!”

Phương Tuyết Nhu không chịu đi, đôi mắt to tròn hiện vẻ toan tính, thanh âm kiều nhu hướng Vân Lạc nói: “Lạc Lạc, ta cùng A Kiến một tuần sau cử hành hôn lễ, tuy rằng thời gian chụp hình cưới có hơi gấp, nhưng cũng muốn làm cho người ngoài nhìn xem chúng ta có bao nhiêu ân ái, làm những ả nữ nhân tự mình đa tình biết khó mà lui mới được!”

Tự mình đa tình?!

Vân Lạc cố gắng dẫn xuống sự tức giận trào dâng trong lồng ngực, trải qua ba năm trong mặt thể, tính nhẫn nại của cô so với lúc trước cũng biến cường hơn nhiều, chớ cần ngại một ngụm, ngại mà cần lại thì cũng quá không có ý tứ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyết Đối Sùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2: Ta đã có bạn trai (1).

Editor: Khương Tuyết Ny.

“Ngượng ngùng, ta còn có việc, phải rời khỏi!”

Vân Lạc nhìn đồng hồ, hôm nay cô muốn gặp một người vô cùng quan trọng, mặt thế sắp đến, cô lo suy nghĩ kẻ sách mưu sinh đến muốn sút đầu mẹ trăn, nào có thời gian cùng tra nam tiện nữ tán gẫu.

“A kiến! Anh nhìn cô ấy...”

Trong mắt Phương Tuyết Nhu dâng lên một tầng sương mù, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là ủy khuất, cắn môi đỏ nói: “Lạc Lạc... Thật.. Thật sự xin lỗi người! Ta biết người vẫn còn hận ta lắm... Nhưng... Nhưng là ta thật sự yêu A Kiến, ta không thể mất đi hắn được! Lạc Lạc... Người có thể tha thứ cho ta không?!”

Vân Lạc về mặt hắc tuyến, cô như thế nào lại bị hai cái tiện nhân này quẩn lên.

“Ta thật sự có việc nên không có thời gian cùng các người 'tâm sự' a!”

“Lạc Lạc...” Phương Tuyết Nhu thút thít rơi nước mắt.

Nói khóc liền khóc được ngay, tuy có chút tài năng diễn xuất nhưng có phải đã nhầm mục tiêu rồi không, ta cũng không phải là gã bạn trai ngu ngốc của người, nước mắt của người hiển nhiên không thể đã động được ta, Vân Lạc trợn trắng mắt.

“Lạc Lạc, cùng em chia tay là anh sai, là anh yêu Tiểu Nhu trước, em không cần oán hận cô ấy, muốn hận liền một người là anh, sự tình này không hề liên quan đến Tiểu Nhu, anh thực xin lỗi em!”

Lý Kiến Nhận nhủ mày nhìn Vân Lạc, thâm nghĩ đã lâu như vậy nhưng cô còn không bỏ xuống được hắn, bắt quá có thể được Vân Lạc nhớ thương, trong lòng hắn vẫn là có chút kiêu ngạo.

“Lý tiện nhân! Tôi cùng anh rất quen thuộc sao?!” Vân Lạc trong mắt lướt qua một tia nguy hiểm.

Lý Kiến Nhận ngoại hiệu kêu Lý tiện nhân.

Vân Lạc ở mặt thế trải qua ba năm, giết người, đánh tang thi, cùng thụ yêu chém giết đã vượt hơn ba con số, một ánh mắt bắn đến mang theo sát khí lạnh lẽo khiến Lý Kiến Nhận không lý do run rẩy.

Phương Tuyết Nhu còn không biết sống chết tiếp tục giáo hợp: “Lạc Lạc, yêu A Kiến là lỗi của ta, người cho ta một cơ hội để ta bồi thường cho người có được không?!”

Phương Tuyết Nhu mở to đôi mắt mênh mông sương mù, đáng thương hề hề nói: “Ta mời người làm phụ dâu trong hôn lễ của ta, bằng hữu của A Kiến có rất nhiều người đẹp trai lại giàu có, nếu là ở hôn lễ người có thể gặp gỡ một người nam nhân cảm thấy hứng thú đối với người, người xem như có cơ hội được gã vào hào môn!”

Vân Lạc vô ngữ hỏi trời xanh, qua loa đáp trả cho có lệ: “Cảm ơn! Ta đã có bạn trai!”

“Em có bạn trai?!”

Lý Kiến Nhận không khỏi sững sờ đánh giá nữ nhân thoát tục trước mắt, mặt mày như họa, đừng nói đại minh tinh, ngay cả tiểu thư thiên kim thế gia cũng so ra kém cô phần này sức quyến rũ.

Cô so với trước khi tốt nghiệp càng thêm xinh đẹp.

Lý Kiến Nhận trong lòng hiện lên một cổ chua xót, bắt quá khi nhìn đến người bạn gái nhỏ nhắn yêu kiều đang đứng bên cạnh, trong lòng lại thỏa mãn.

“Bạn trai vừa mới gọi điện thoại, nói ta chỗ này chờ hắn đến!” Vân Lạc căng da mặt nói, hy vọng như vậy có thể làm cho tra nam tiện nữ tự giác rút đi.

Phương Tuyết Nhu nhìn thấy trong mắt Lý Kiến Nhận chột lóe lên một tia cô đơn rồi biến mất, trong lòng càng thêm ghen ghét.

“Lạc Lạc, việc chụp ảnh cưới cũng không vội, xem ở phân lượng chúng ta làm bạn ở bên nhau từ nhỏ đến lớn, ta ở đây bồi người chờ bạn trai đi!” Phương Tuyết Nhu cười dịu dàng nói.

“A Kiến còn không có tìm được phụ rể, nếu bạn trai người đủ đẹp trai đủ có tiền, có thể làm phụ rể ở hôn lễ của chúng ta, cho các người dính chút không khí vui mừng, A Kiến, anh nói xem thế nào?!”

“Này...”

Lý Kiến Nhận thực khó xử, phụ rể trong hôn lễ đã được chọn là biểu đệ của hắn, nếu hiện tại thay đổi người, ba mẹ hắn nhất định không đồng ý.

Khách mời tham gia hôn lễ không phú cũng quý, vì muốn kết hôn với Tiểu nhu hắn đã cùng cha mẹ tranh cãi rất lâu, nếu ba mẹ biết được trong hôn lễ hắn còn tìm đến một phụ rể dân nghèo, truyền ra ngoài mà nói, đừng nói riêng hắn mất mặt, mà chính ba mẹ của hắn cũng sẽ mất mặt.

“Xin lỗi, một tuần sau ta không có thời gian, chỉ sợ không thể tham gia hôn lễ của các ngươi!” Hơn một tuần nữa mặt thể sẽ đến, cô cần làm chuẩn bị.

Vân Lạc lạnh nhạt cự tuyệt, sau khi nhìn thời gian hiển thị trên màn hình di động, ánh mắt liền hướng về phía bãi đỗ xe, hy vọng có thể nhìn thấy một chiếc xe HUV mang biển số xxx.

“Kia thật tiếc nuối!”

Ở thời điểm Phương Tuyết Nhu muốn nói tiếp cái gì, Lý Kiến Nhận nhanh chóng đánh gãy câu chuyện, hắn không ngại để Vân Lạc làm phụ dâu, nhưng không rõ tại sao, hắn lại đối với vị bạn trai còn chưa có xuất hiện của cô thực phản cảm.

“Bạn trai ngươi rốt cuộc khi nào mới tới nha Lạc Lạc?! Ngươi nhưng không gạt chúng ta đi?!”

Phương Tuyết Nhu dựa ở trong lòng Lý Kiến Nhận, âm điệu ôn nhu trước sau như một.

“Ngươi nếu đã không có thời gian thì xin cứ đi tự nhiên!” Ý tứ là các ngươi mau cút đi!

“Ngươi có ý gì a?!”

Phương Tuyết Nhu ủy khuất dẫu môi, mắt to tràn ngập sương mù nói: “Ngươi như thế nào không nói đạo lý, ta cho ngươi một cơ hội kết bạn với những người trong xã hội thượng lưu, ý tốt của ta ngươi thể nhưng ghét bỏ, thật làm ta cảm thấy thương tâm!”

Lý Kiến Nhận nhũ mày nói: “Lạc Lạc, em có chút quá mức rồi, đều nói cùng em chia tay là anh sai, vì cái gì lại luôn ác ngữ đả thương Tiểu Nhu?!”

Nàng nào một câu ác ngữ đả liền thương người, Lý Kiến Nhận cùng tiện nữ lên giường, tình trùng thượng nào nên biến thành ngu ngốc rồi sao?!

Vân Lạc khinh thường liếc nhìn Lý Kiến Nhận một cái, sâu trong ánh mắt là sự chán ghét mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: Ta đã có bạn trai (2)

Editor: Khương Tuyết Ny.

Lý Kiến Nhận nhìn thấy rõ nên trong lòng không khỏi cảm thấy bức bối.

Vân Lạc không thềm để ý tới đôi cầu nam nữ trước mắt mà chuyển tầm nhìn đến chiếc xe quân dụng màu xanh có số lượng hạn chế đang từ đằng xa hướng về bãi đỗ xe chạy đến.

Đệ nhất cường giả mặt thể!

Vân Lạc trong nháy mắt thất thần, ở mặt thể cô cũng được tính là một cái đệ năng giả không tồi, nhưng nếu đem đi so sánh với Cố Quân Đình mà nói thì cô lại không khác gì cặn bã.

Vân Lạc dần xuống sự kích động trong lòng, buông ra thần thức, cô chỉ mới đạt tới cấp ba luyện khí, thần thức còn bạc nhược, nhưng để điều tra một người bình thường thì như vậy là đủ.

Cảnh tượng bên trong xe quân dụng nhanh chóng hiện lên trong trí óc, một người tài xế cương nghị, một người nam nhân khí thế băng bạc có quân hàm thiếu tướng, hơi thở lạnh lẽo truyền đến từ trong thần thức khiến Vân Lạc không khỏi chấn động.

Tốt cho một hơi thở cường đại!

Cố Quân Đình tu luyện cổ võ tâm pháp, tuy hiện tại còn không có thức tinh dị năng, nhưng tinh thần lực so với bình thường lại mạnh hơn rất nhiều.

Cố Quân Đình đang ở trong HUV xem tin tức thì cảm thấy bản thân bị một cổ ánh mắt nhìn trộm, hắn từ nhỏ tu luyện cổ võ nên giác quan vô cùng linh敏, đôi hàng chân mày khẽ nhíu, ở trong xe nhìn xung quanh một vòng, trừ bỏ lái xe Tiểu Chu, không có tình huống khả nghi.

“Thình...Thình dừng xe...”

Vân Lạc từ bên người tra nam tiện nữ tránh ra, một bên phất tay, một bên hướng HUV chạy tới, xe còn không có tiến vào bãi đỗ xe đã bị bóng dáng yếu điệu của cô ngăn lại, chỉ kém nửa thước có thể đâm bay Vân Lạc.

Đương nhiên đây là trong mắt của người ngoài cuộc!

Vân Lạc tiến vào cấp ba luyện khí, tốc độ di chuyển đã nhanh như tia chớp, đừng nói là kém nửa thước, cho dù chỉ là một phần năm con số này thì Vân Lạc cũng có thể nhẹ nhàng tránh thoát, đây sự khác nhau giữa người tu chân cùng người phàm, thứ cô muốn chính là chấn động khi bản thân mình lên sân khấu.

Ở trong con mắt của cường giả, chỉ có những kẻ biểu hiện không giống người bình thường mới có thể khiến bọn họ chú ý, nếu đối biện pháp khác, chờ Cổ Quân Đình xuống xe, chính cô tiến lên thân cận chỉ sợ sẽ làm cho hấn chán ghét, sau đó làm bộ đội đặc chủng Tiểu Chu xuống xe đuổi người.

“Người không muốn sống nữa?!”

HUV chỉ dừng lại ở thời điểm gần như sắp chạm vào góc áo Vân Lạc, Tiểu Chu mặt mũi trắng bệch đẩy ra cửa xe quát lớn, bà nó chứ dọa chết người, thiếu chút nữa y liền đâm chết người.

Vân Lạc vừa muốn mở miệng nói chuyện thì lại thấy tra nam tiện nữ cũng tiến đến đây, cô không muốn bọn họ hồ nháo nên ngoài đầu lại nói: “Bạn trai ta không thích cùng người xa lạ giao lưu, phiền toái các người...”

Phương Tuyết Nhu khuyết thiếu rèn luyện, chạy một đoạn ngắn đã thở hồng hộc, gõ HUV cửa xe, đối Vân Lạc nói: “Lạc Lạc, ta là bạn khuê mật của người, người có bạn trai ta cũng thật cao hứng, chỉ là muốn nhìn mà thôi, ta nghĩ hấn sẽ không ngại đi, chẳng lẽ người lo lắng bạn trai lớn lên không được tốt, không dám để chúng ta nhìn thấy a?!”

Phương Tuyết Nhu nói xong liền kéo cánh tay của Lý Kiến Nhận mà cười: “Cũng đúng, trên đời này làm sao sẽ có nam nhân vừa soái vừa có tiền bằng A Kien!”

Nôn~!

Vân Lạc xoa huyết Thái Dương, rất muốn một chương đánh chết cái nữ nhân điên khùng này, nhưng sự tình ngày hôm nay mang tính chất rất trọng yếu, không thể để cảnh mẹ đẻ cảnh con nên đành thôi.

Dù sao thì mặt thể liền đã cận kề, nữ nhân này trước sau không thể thức tỉnh được dị năng nên cứ để cho ả tự sinh tự diệt đi, giết chết ả không phải đã quá tiện nghi cho ả phải sao.

Cửa sau của chiếc xe quân dụng HUV chậm rãi mở ra, trong xe có một có một người nam nhân mang kính râm đang ngồi, quân trang thẳng tắp, khí tràng cường đại, hơn nữa còn có sức quyến rũ thần kỳ làm cho người khác không thể dời được tầm mắt, bộ dáng cương nghị, vẻ mặt không có một tia biểu tình, cho dù đứng ở rất xa cũng có thể làm cho người khác cảm thấy lạnh lẽo.

Cổ Quân Đình!

Đệ nhất cường giả tại mặt thể!

Khuôn mặt này cùng trong trí nhớ không có khác nhau bao nhiêu, kiếp trước Vân Lạc chỉ là một dị năng giả bình thường ở căn cứ, chỉ có thể từ một chỗ rất xa ngước nhìn đến Cổ Quân Đình, hấn giống như là mây trên trời, người đi theo bên cạnh hấn tất cả đều là thiên chi kiêu tử.

Vân lạc chỉ là một dị năng giả tầm trung nếu đem so sánh với bọn họ mà nói, chỉ là một nhánh cây khô đã gãy rụng dưới gốc đại thụ.

Mà những người bình thường không có thức tỉnh dị năng ở mặt thể chỉ tương đương với bùn đất.

Trong nháy mắt Vân Lạc không biết phải làm sao để giải quyết tình cảnh hiện tại.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chương 4: Nam thần lên sân khấu (1)

Editor: Khương Tuyết Ny.

Lý Kiến Nhận nhiều lần đi theo phụ thân tham dự các bữa tiệc xã giao của giới xã hội thượng lưu, trong quá trình này cũng tiếp xúc với rất nhiều nhân vật

cao cấp, nam nhân lãnh bạc mang quân hàm thiếu tướng trước mắt vừa nhìn liền biết chính là thiên kiều chi tử, không phải là người mà một đứa con trai của nhà đầu tư địa ốc như hắn có thể so sánh được.

Hắn tuyệt đối không tin một người nữ nhân có xuất thân bình dân như Vân Lạc lại có thể là bạn gái của người nam nhân này, chẳng lẽ cô là tình phụ...

Nghĩ đến đây trong lòng Lý Kiến Nhận không khỏi bùng lên ngọn lửa phẫn nộ, nữ nhân thanh cao đến nỗi không làm cho hắn có cơ hội nhưng chằm lúc trước thế nhưng lại ti tiện như vậy...

Muốn làm tình phụ vì cái gì không tới tìm hắn?!

Sợ hắn bao đường không nổi năng sao?!

Nếu như Vân Lạc biết được ý nghĩ hiện tại của Lý Kiến Nhận thì nhất định sẽ liên tục mắng tiện nhân, nam nhân cận bã đã ăn trong chén lại còn nhìn trong nồi, hoang dâm vô sỉ, dễ tiện bị ối.

“Chào tiên sinh, ta là Lý Kiến Nhận bạn tốt của Vân lạc, người thừa kế của tập đoàn Vinh Hoành!”

Lý Kiến Nhận nở nụ cười xã giao, hắn đối với thân phận của chính mình quả thực vô cùng tự hào, mặc kệ nam nhân trước mắt là ai, dựa vào thân phận phú nhị đại của hắn ắt hẳn sẽ không thua kém quá nhiều.

Nam nhân này nếu là quân nhị đại thì hắn cũng là phú nhị đại, thời đại này chỉ cần có nhiều tiền, muốn mua ma bán quỷ cũng không phải là điều không thể làm được.

Cố Quân Đình không thèm nhìn Lý Kiến Nhận dù chỉ một cái liếc mắt, hắc mâu sâu thẳm cách một tầng kính râm dừng lại ở trên người Vân Lạc, đánh giá xem cô rốt cuộc là kẻ điên không muốn sống, hay vẫn là cao thủ từng luyện qua công phu.

“Vừa rồi người không phải nói hắn là bạn trai của người sao?! Ai nha! Tuy rằng cùng A Kiện chia tay khiến người rất thống khổ thì cũng không cần tùy tiện ở trên phố kéo ra một cái nam nhân làm tâm phúc a! Người không cảm thấy mất mặt nhưng ta còn cảm thấy ngại thay người đâu!”

Phương Tuyết Nhu lộ ra ánh mắt vui sướng khi thấy người khác gặp họa, sau khi đối với Vân Lạc nói xong, liền hướng về phía người nam nhân đang ngồi trong xe mỉm cười áy náy, cất thanh âm êm tai giống như chim họa mi hót nói: “Thật sinh lỗi tiên sinh! Bạn thân của ta không hiểu chuyện mạo phạm đến ngài, cô ấy cùng bạn trai chia tay nên vẫn luôn lẫn lộn trong lòng, nơi này có điểm...”

Phương Tuyết Nhu giơ tay hướng đầu của chính mình chỉ chỉ, ý muốn nói Vân Lạc chính là kẻ điên, thấy nam nhân giàu sang liền đối bụng ăn quàng.

Trong mắt Vân Lạc hiện lên sát ý, một cỗ linh khí từ ngón tay phải âm thầm bắn về phía cánh tay trái của Phương Tuyết Nhu, vài phút sau cánh tay của cô sẽ bị đau đau đến như vạn kim đâm xuyên, liên tục thời gian ba ngày.

Nếu mặt thế đã đến ả còn không biết tốt xấu, cô liền sẽ đem ả ném vào trong đàn tang thi, Vân Lạc ác độc nghĩ, người dám trêu chọc cô đều phải trả giá đắt.

Vân Lạc mặc niệm thanh tâm chú, người tu chân phải luôn bảo trì tâm bình khí hòa, nếu không hình thành tâm ma, đối với tiến giai có hại.

Nguyên lai là bạn trai cũ mang theo bạn gái mới tới trước mặt người yêu cũ giờ trò ân ái!

Cố Quân Đình liếc mắt một cái đã nhìn ra, lạnh giọng nói với tài xế: “Lái xe!”

Hắn vốn định đến khách sạn hoàng gia để gặp một vị bằng hữu, hiện tại bỗng nhiên cảm thấy phiền chán.

Vân Lạc thấy hắn muốn kéo lên kính xe, trong lòng quýnh lên, vội vàng xuất thủ ngăn cản, qua thôn này sẽ không còn cửa hàng khác, cô không thể bỏ qua cơ hội này được...

“Cố thiếu tướng! Ta biết tình huống đĩa bay rơi xuống ba ngày trước!”

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương 5: Nam thần lên sân khấu (2)

Editor: Khương Tuyết Ny.

Vân Lạc kê đầu vào sát cửa xe, dùng thanh âm chỉ có hai người nghe được mà nói.

Cố Quân Đình khẽ nhếch đôi hàng chân mày sắc bén, tròn mắt đen thẳm trong nháy mắt trở nên thâm trầm như nước.

Ba ngày trước, vệ tinh nhân tạo phát hiện một phi thuyền của người ngoài hành tinh rơi xuống ở khu vực bắc Tây Tạng, quân đội đóng giữ ở Tây Tạng tìm tòi một đêm, trừ bỏ thổ địa bạc ngàn thì một sợi lông cũng không phát hiện được.

Mấy giờ sau, toàn bộ quân nhân trong đội ngũ truy tìm đều bị cảm nhiễm một loại virus không biết tên, không hề có dấu hiệu lâm vào hôn mê tập thể.

Kế tiếp mấy cái quân khu cùng khu dân cư phụ cận cũng bùng nổ một hồi bệnh dịch từ xưa đến nay chưa từng có, càng ngày càng có nhiều người chìm vào hôn mê, xu thế nhanh chóng mở rộng ra ngoài.

Bộ tư lệnh hạ truyền xuống mệnh lệnh, điều động bộ đội từ các quân khu khác đối với những địa phương bùng phát bệnh dịch tiến hành phong tỏa, bởi vì sự tình mang tính chất nghiêm trọng, bên trên chuyên cáo là tuyệt mật, không cho phép người biết được sự tình tiết lộ ra ngoài để tránh gây hoang mang dư luận.

“Cô tốt nhất đừng nói dối!” Cố Quân Đình nhìn Vân Lạc bằng đôi mắt lạnh như băng, cơ hồ không hề có độ ẩm.

“Ta có chứng cứ!”

Vân Lạc biểu tình bình tĩnh, thanh âm không có một chút phập phồng, cô phải suy nghĩ rất cẩn thận mới quyết định lộ ra.

“Lên xe!” Cố Quân Đình đối với Vân Lạc nói.

Vân Lạc thê lương nhưng lại đứng im không thêm cử động, ánh mắt thuần tịnh đạm nhiên nhìn hẩn chăm chú.

Cố Quân Đình khẽ nhếch đuôi mày kiếm, tầm mắt lướt qua Vân Lạc, nhìn đôi nam nữ đang đứng ở phía sau lưng cô, hắc đồng híp lại, từ trên xe bước xuống, vòng qua sau xe mở ra một cánh cửa khác, dáng người đỉnh bật tiếp cận Vân Lạc, một tay đỡ eo cô, đưa cô vào trong xe.

“Anh thừa nhận anh đã tới tới trễ, bảo bối nghe lời, đừng giận dữ, đi dùng bữa xong anh liền mua tặng em một viên kim cương thật lớn để bồi tội!”

Cố Quân Đình phát ra thanh âm đồ dành trầm thấp dễ nghe.

Vân Lạc: “...”

Cố tiên sinh...Anh đây là đang dỗ trẻ con sao?!

Cố Quân Đình lên xe, đợi Vân Lạc ngồi ngay ngắn lại cúi người qua giúp cô thắt đai an toàn, hành động vô cùng ôn nhu săn sóc, không thể nghi ngờ chứng thực hẩn chính là bạn trai thật sự của Vân Lạc.

Tài xế Tiểu Chu từ kính chiếu hậu nhìn đến diêm vương thiếu tướng vẫn luôn không gần nữ sắc thế nhưng lại đối nữ nhân ân cần, vẻ mặt không khỏi ngổn bực.

Ta dựa! Sắp tận thế sao?! Thiếu tướng thế nhưng thông suốt!!!

Nếu như Vân Lạc biết được ý nghĩ của hẩn nhất định sẽ cất lời khen ngợi: “Đại ca! Người đoán đúng rồi! Tận thế thật sự sắp đến!”

Bên ngoài xe.

Lý Kiến Nhận cùng Phương Tuyết Nhu đầy mặt không thể tin tưởng, hình ảnh chuyển biến quá nhanh, bọn họ có chút không thể tiếp thu được.

“Bảo bối! Em có muốn cho bọn họ tiến vào không?!”

Cố Quân Đình ngồi cạnh Vân Lạc, một làn hơi thở như lan như cúc đặc trưng của thiên nhiên nhanh chóng quanh quẩn bên chóp mũi, không thuộc về bất kỳ loại nước hoa nào khiến tinh thần của hẩn không khỏi run lên, cảm giác mệt mỏi do suốt đêm công tác ngay tức khắc biến mất, cả người thê lương tràn ngập lực lượng.

Cố Quân Đình còn không biết được đây chính là linh khí hệ mộc thuần tịnh toát ra từ trong cốt cách của Vân Lạc, cô bước vào con đường tu chân từ một tháng trước, dưới sự kiên trì nỗ lực không ngừng, đã đạt tới cấp ba luyện khí.

Kiếp trước cô chỉ là một đệ năng giả hệ mộc bình thường, hiện tại lại là một người tu chân sở hữu thuần tịnh mộc linh thể, có năng lực chữa trị, tu luyện đến Trúc Cơ Kỳ còn có thể cứu người chết sống lại.

“Không cần!”

Vân Lạc liếc mắt nhìn tra nam tiện nữ bên ngoài xe, nhàn nhạt nói: “Ta không nghĩ cùng bọn người râu ria lãng phí thời gian!”

“Anh đã đặt chỗ trước tại nhà hàng Âu Dịch Nhã, đúng là cũng không nên đến quá muộn!”

Cố Quân Đình đối với tài xế nói: “Tiểu Chu lái xe!”

“Tuân lệnh thiếu tướng!”

Xe việt dã nhanh chóng rời đi, lưu lại hai kẻ trốn mất há mồm.

Phương Tuyết Nhu uất hận đến nghiêng răng nghiêng lợi kèn kẹt, con nhỏ khốn kiếp kia vì cái gì lại gặp được một người nam nhân tốt đến như vậy chứ!

Thiếu tướng! Thiếu tướng!! Đại biểu cho điều gì a?!!

Phương Tuyết Nhu sắc mặt xanh mét, xoa xoa móng tay đỏ chót, hận không thể đi cào tường.

Lý Kiến Nhận lồng ngực ần ần đau, Âu Dịch Nhã là nhà hàng cơm tây tối cao ở Q thị, chuyên môn tiếp đãi các nhân vật tầm cỡ quốc gia, cho dù hắn có là phú nhị đại hay là con trai của đại thương nhân, thì quyền lợi bước vào cửa cũng không có a!

“Á!!!”

Đột nhiên bên người vang lên tiếng thét kinh thiên động địa, Lý Kiến Nhận quay đầu qua nhìn thì thấy bạn gái sắc mặt trắng bệch, ôm cánh tay lẫn lộn trên mặt đất, thanh âm kinh tủng khiến một đàn bò câu đang kiếm ăn trên quảng trường hoảng sợ bay xa.

Lý Kiến Nhận đỡ Phương Tuyết Nhu đứng dậy liền thấy áo cưới có giá trị trăm vạn trên người à đã dính đầy phân bò câu trông vô cùng kinh tởm.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 6: Nhà hàng cao cấp (1).

Editor: Khương Tuyết Ny.

“Cô muốn ăn gì?!”

Trong một căn phòng xoa hoa bật nhất tại nhà hàng Âu Dịch Nhã, Cố Quân Đình vẻ mặt lạnh nhạt đưa thực đơn đến trước mặt Vân Lạc, kính râm đã được tháo xuống, hắc mâu sâu thẳm khoá chặt bóng dáng của cô.

Nếu là một kẻ khác chặn xe hắn, Cố Quân Đình ắt hẳn sẽ lạnh mặt giao tên kia cho bộ công an xử lý, nhưng Vân Lạc lại nhắc tới sự tình có cấp bậc tuyệt mật của quốc gia, hắn cũng không ngại cung cấp cho cô một chút đặc quyền.

Vân Lạc tầm mắt dừng ở thực đơn, không tự giác được lâm vào thất thần.

Cường giả cường quân toàn bộ căn cứ ở mặt thể, tương đương với tổng thống quốc gia hiện tại, thật sự đang xuất hiện rành rành trước mặt cô a!

Trái tim của Vân Lạc không khỏi khẩn trương đập loạn một nhịp, theo cô biết, Cố Quân Đình ở trong ngày đầu tiên mặt thể diễn ra đã thức tỉnh phong hệ cùng tinh thần hệ dị năng cường đại, thời điểm dị năng đạt đến cấp ba, có thể từ trên đất bằng nhắc lên gió lốc có uy lực tuyệt luân, bên trong là vô số đạo lưỡi dao sắc bén, như một cỗ máy xay thịt đem động vật biến dị cuồng bạo băm thành một mảnh huyết vụ.

Cường đại đến nỗi không chứa cho các dị năng giả khác có cơ hội để ngẩng cao đầu.

Một nhân vật đẳng cấp biến thái!

Vân Lạc vẫn còn nhớ rõ Lý Kiến Nhận cũng thức tỉnh dị năng ở ngày đầu tiên của mặt thể, hắn tự cho rằng bản thân chính là vua tại mặt thể, chúa cứu thế nhân loại, có thể xưng xưng đứng trên đỉnh thế giới, hưởng thụ hàng tỉ nhân dân cúng bái.

Nhưng một năm qua đi lại có vô số dị năng giả tiến vào tứ giai, ngũ giai, thậm chí Cố Quân Đình lúc đó đã là dị năng giả cấp sáu, Lý Kiến Nhận còn bồi hồi ở cấp ba, nên cũng không dám ở trước mặt người khác lộ ra bản thân ưu việt hơn người.

Có người cho rằng lời hệ mới là dị năng công kích cường đại nhất, nhưng chỉ cần là kẻ đã gặp qua đệ nhất cường giả phong hệ cùng tinh thần hệ Cố Quân Đình, không ai còn dám khẳng định như vậy nữa.

Vân Lạc mặc niệm thanh tâm chú, trấn định tâm tình xuống dưới, gọi trứng phun tương, rượu vang đỏ, bò bít tết, thịt xông khói, bánh ngọt kiểu ngàn tầng của Pháp...Lưu loát hơn mười loại khiến Cố Quân Đình không khỏi hơi kinh ngạc, con gái không phải thường hay giữ gìn vóc dáng, cũng ăn thật ít sao?!

Mẹ hắn đã gần năm mươi tuổi, nhưng mỗi ngày vẫn còn kiêng ăn thứ này, kiêng ăn thứ kia, không ngừng nháo giảm béo đâu.

Cố Quân Đình tuy rằng kỳ quái, nhưng bộ mặt vốn dĩ sinh ra khuyết thiếu thần kinh vận động, trước sau như một vẫn là mặt than.

“Anh cũng nên gọi món ăn!”

Vân Lạc đem thực đơn đưa qua, Cổ Quân Đình chỉ gọi rượu vang đỏ cùng bò bít tết chín bảy phần.

Sau khi đồ ăn được người dọn lên, Vân Lạc tuy đã trưởng thành được một tháng và ăn qua rất nhiều món ngon cũng không khỏi rục rịch đôi mắt.

Thời điểm mặt trời dần lặn, nguồn nước cùng đất đai ô nhiễm, trừ bỏ thịt của động vật biến dị, cơ bản không có gì có thể ăn được, tuy nhiên loại thực phẩm này thế nhưng cũng quý thái quá.

Mỗi ngày đánh tang thì lấy được tinh hạch, trừ bỏ trả tiền thuê nhà, mua đồ ăn, bổ sung dị năng, có thể lấp đầy bụng liền đã không tồi.

Mặt trời năm thứ nhất còn tốt, các căn cứ cơ bản đều ở sống bằng tiền dành dụm, năm thứ hai, năm thứ ba, thật là một cái thời đại khắp nơi toàn xác chết đói.

Mùa đông đến, cỏ cây khô héo, thì thể đông cứng mỗi đêm ngày đều phải tập trung hoá thiêu, khí thể gay mũi khiến nhân tâm chết lặng.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương 7: Nhà hàng cao cấp (2).

Editor: Khương Tuyết Ny.

Kỳ thật bản thân Vân Lạc cũng rất không thích cơm Tây, nhưng người ở mặt trời ngày càng già, ai lại sẽ để tâm đến khẩu vị, có ăn đã là hạnh phúc.

Chỉ trong vòng mười phút, Vân Lạc liền đem tất cả thức ăn giải quyết xong, không phải ăn ngẫu nhiên, cô cũng có sự rụt rè của chính mình, lễ nghi khi ăn uống vẫn là hiểu được, tuy rằng ăn nhanh, nhưng là một cái miếng nhỏ lại một cái miếng nhỏ, nhẹ nhấp môi, không cho một mảnh đồ ăn thừa rồi rót ra ngoài, nhìn qua thực văn nhã.

“Ăn no sao?!” Cổ Quân Đình hỏi.

“Muốn hay không lại gọi thêm vài món thức ăn?!”

“Cảm ơn! Tôi đã no rồi!”

Vân Lạc thỏa mãn chớp động đôi mắt, trong lòng cảm thấy, anh sinh hoạt xa xỉ như vậy, hơn một tuần sau liền không dễ dàng có.

Bên nhân viên phục vụ đem ly tách trên bàn thu thập sạch sẽ, đưa lên đồ uống.

Vân Lạc cầm lấy một ly lên uống, từ bên hông lấy ra một tép kẹo cao su ném vào trong miệng.

Cổ Quân Đình dùng ánh mắt nhìn cô chăm chú, đợi cô nói chuyện.

Vân Lạc môi đỏ nhẹ nhàng hé mở, kẹo cao su trong miệng kẹo vẽ ra một vòng cung trên không trung, ngay lập tức phong bế một cái camera giấu kín trên vách tường.

Thời điểm tiến vào trong phòng, cô đã đem thần thức triển khai và thấy được cái camera giấu kín này.

Người phục vụ nhà hàng cũng đủ biến thái, thế nhưng còn giám thị khách nhân ăn cơm, tưởng đây là phòng thử đồ, có thể nhìn đến mỹ nữ thoải mái sao?!

Cổ Quân Đình khẽ hí đôi mắt, trên mặt lộ ra thần sắc ngưng trọng, cô gái thoát nhìn giống như một cái học sinh cấp ba này, quả thật không hề đơn giản.

Kỳ thật Vân Lạc hiện tại đã hai mươi hai tuổi, một tháng trước ăn vào tẩy tủy quả, một phen tẩy kinh phạt tủy, thanh trừ tạp chất trong cơ thể, da thịt trong suốt óng ánh, môi hồng răng trắng, trở nên giống thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi, hơn bản thân cô dung mạo vốn không tầm thường, người tu chân khí chất thanh khiết kỳ ảo, mặc dù Cổ Quân Đình thuộc dạng nam nhân không gần nữ sắc, cũng không khỏi cảm thấy kinh diễm.

Vân Lạc chậm chạp ngón từ một chút rồi nói: “Tôi ở đại học có học thêm một khoá nghiên cứu thực vật, năm ngày trước, tôi vì muốn thu thập một ít bản thể thực vật đặc thù nên một mình tiến vào khu vực không người sinh sống ở phía Bắc Tây Tạng, đó là buổi chiều, tôi ở bên trong một sơn cốc, tính toán thu thập gốc Thiết Tuyền đằng sinh trưởng tại khe núi, khe núi kia thật sâu cùng hẹp, muốn an toàn leo xuống cũng khó, tôi vốn định từ bỏ, nhưng lại không cam lòng...”

Vân Lạc lộ ra ánh mắt hồi ức, kỳ thật cô bởi vì muốn chụp ngoại tinh phi thuyền mới mạo hiểm tiến vào Điện Trùng cốc, hái Thiết Tuyến Đằng chỉ là nhân tiện.

Thiết Tuyến Đằng ở mặt thể biến dị, trở thành vũ khí có lực công kích cường đại, là thức mà dị năng giả mộ hệ yêu thích nhất.

Vân Lạc muốn đem nó nhỏ đến trồng trong không gian, chờ đến mặt thể ngày đầu tiên sẽ đem nó ra ngoài khiến nó hoàn thành biến dị, luyện hóa trở thành vũ khí có tính công kích.

“Nói trọng điểm” Cổ Quân Đình thanh âm lạnh nhạt, đem ly rượu đỏ trống không đặt lên bàn cơm.

Vân Lạc khẽ gật đầu, cầm lấy bình rượu vì hần rót đầy một ly, lặng lẽ từ không gian lấy ra một giọt linh dịch bỏ vào, linh dịch là tinh hoa của linh tuyến trong không gian, thông qua một gốc Hồn Độn Thanh Liên bên bờ chảy ra, mỗi ngày mới có vài giọt, tuy rằng kém tủy tủy quả, nhưng lại cũng có công hiệu tủy gân phạt tủy, xây dựng tế bào kỳ hiệu.

Xem ở phân lượng hần là đệ nhất cường giả mặt thể, cô mới nhìn đau cắt thịt.

Thấy Cổ Quân Đình bùng lên ly rượu uống, Vân Lạc ác độc nghĩ, chờ linh dịch ở trong cơ thể lan tràn, da thịt toàn thân cùng nội tạng tự xé rách rồi tái tạo lại, cái loại đau đớn muốn chết đi sống lại này, sẽ làm cho người thực tiêu... hồn.

Cô cho Cổ Quân Đình linh dịch là có nguyên nhân, mượn sức đệ nhất cường giả tại mặt thể, về sau nếu có nguy nan liền tìm hần đòi trả ơn.

“May mắn ta tiến vào khe hở vách núi, mới tránh thoát được một hồi nguy cơ!”

Vân Lạc nhớ tới nguy hiểm ngày đó, sắc mặt không khỏi có chút trắng bệch, nếu không phải đúng lúc trốn vào không gian, cô liền sẽ giống một người khác trong sơn cốc vô tình nhìn thấy người ngoài hành tinh, bị gã thao túng linh hồn, trở thành con rối không có tự chủ ý thức.

“Ngày đó tôi dùng một đầu dây thừng cột vào tảng đá lớn trên vách núi, một đầu cột vào hông, đem chính mình tiến vào khe hở vách núi, ở thời điểm đang hái Thiết Tuyến Đằng, đột nhiên cảm thấy từ trong không trung truyền đến ánh sáng chói mắt, giương mắt nhìn lên thì bầu trời giáng xuống một đoàn bạch quang thật lớn, giống như mặt trời đem toàn bộ không trung che phủ, may mắn ta lúc ấy tôi mang kính râm, bằng không đôi mắt đã bị mù.”

“Tuy rằng khoảng cách tôi phi thuyền kia rất xa nhưng cũng cảm thấy làn da như bị phỏng, vừa sợ hãi bản thân sẽ gặp phải sự tình giống như trong phim khoa học viễn tưởng, bị người ngoài hành tinh bắt cóc làm nghiên cứu, song lại vừa đối với phi thuyền cảm thấy vô cùng tò mò, ta lợi dụng vách nham che dấu, mở ra máy quay phim, đem một màn này lặng lẽ chụp được tới.”

“Tôi cúi đầu dùng máy ảnh nhắm ngay phi thuyền, không dám sơ xuất dù chỉ một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chương 8: Virus khuyếch tán (1).

Editor: Khương Tuyết Ny.

Vân Lạc tỉ mỉ miêu tả lại khung cảnh đã phát sinh vào ngày hôm đó.

Nhưng cô không hề như lời kẻ đã dùng dây thừng buộc vào vách núi để thâm nhập vào khe hở, đường đường là một kẻ tu chân, không đến nỗi vô dụng như vậy, cô nhanh chóng đi vào không gian, không quá khó khăn thông qua tinh thần lực chụp lại cảnh tượng kỳ dị ở bên ngoài.

“Tôi xem qua điện ảnh Star Wars, không cho rằng người ngoài hành tinh là sứ giả hữu hảo hoà bình, bọn họ đi vào địa cầu khẳng định là có mục đích không thể cho ai biết được!”

Trừ bỏ khả năng lúc ban đầu, biểu hiện của Vân Lạc khi đối mặt với đệ nhất cường giả mặt thể luôn thập phần bình tĩnh.

Mặt thể phát sinh được một năm, căn cứ tại kinh đô bỗng dưng xuất hiện một vị dị năng giả cấp chín tóc xanh lạng yên quật khởi, lúc ấy dị năng giả cấp bậc cao nhất Hoa Quốc Cổ Quân Đình cũng chỉ mới đạt cấp sáu.

Mà cấp chín chính là cái cấp bậc không thể tưởng tượng được, động nhẹ đầu ngón tay cũng đủ để nghiền áp tất cả sự vật tồn tại.

Dị năng giả thăng cấp yêu cầu bổ sung một số lượng lớn tinh hạch, khi đó tang thi cấp sáu cũng không có tồn tại được mấy cái, đừng nói đến tang thi cấp chín.

Mặt thể phát sinh được ba năm, thời điểm dị năng của Cổ Quân Đình đạt được tới cấp mười ba, tên người ngoài hành tinh kia cũng đã tới cấp mười lăm.

Tồn tại thượng giả!

Nghe nói người lãnh đạo của căn cứ kinh đô đã có xu hướng đầu nhập dưới trướng của gã ta..

Thống nhất địa cầu không có sai, nhưng tên kia lại đem toàn bộ thủ hạ tướng lĩnh biến thành con rối không có ý thức tự chủ.

Như vậy cùng đã chết có cái gì khác nhau.

Vân Lạc sở dĩ đi đến Tây Tạng là bởi vì muốn quay lại hình ảnh phi thuyền của người ngoài hành tinh bí mật xâm nhập vào trái đất, muốn cho những nhà nghiên cứu khoa học ở mặt thể thấy rằng, virus tang thi là do người ngoài hành tinh đưa tới địa cầu.

Thời điểm ban đầu virus tang thi luôn ở trong trạng thái ngủ đông, cho nên nhân loại bị cảm nhiễm virus đều chỉ lâm vào hôn mê, cần có một lượng năng lượng phóng xạ thật lớn mới có thể làm cho virus biến dị.

Mưa sao băng xuất hiện vào một tuần sau chính là mấu chốt khiến cho virus biến dị.

Phi thuyền của người ngoài hành tinh xâm nhập địa cầu thuộc về tin tức tuyệt mật cấp quốc gia, nhưng chỉ là ở hiện tại chứ không phải mặt thể.

Vân Lạc sau khi tồn tại ở mặt thể được một năm đã nghe người khác ngẫu nhiên nhắc tới tin tức này.

Phi thuyền của người ngoài hành tinh rải xuống vô số virus tang thi tại khắp góc ngách trên địa cầu, chúng ở trong không khí trôi nổi, khiến càng nhiều người hôn mê, rốt cuộc sau khi một hồi mưa sao băng che trời lấp đất xuất hiện, hai phần ba nhân loại trên trái đất trở thành tang thi ăn thịt người, một số ít thành dị năng giả, cùng phần lớn người bình thường.

Vân Lạc nghĩ tới hơn một tuần sau mặt thể sẽ bùng xuống, đồng tử sâu thẳm trở nên thâm trầm.

“Cô chụp được hình ảnh phi thuyền của người ngoài hành tinh xâm nhập địa cầu?!”

Cố Quân Đình nhanh chóng nghiêng thân hình về phía trước, ánh mắt giống như một thanh kiếm nhật sắc bén, tỏa ra tia ánh sáng lạnh rợn người.

Vân Lạc sắc mặt bình tĩnh gật đầu.

“Video chứng cứ đâu?!”

Trong ánh mắt của Cố Quân Đình bỗng chốc loé lên quang mang, mặc dù hân trời sinh tính lạnh nhạt, lúc này cũng không khỏi có chút kích động.

Vân Lạc từ ba lô lấy ra từ nước Đức mua tới tân bản máy quay phim, đặt lên bàn đẩy qua đi.

Cố Quân Đình mở ra máy quay phim chốt mở, trên màn hình hình ảnh chợt loé, thật lớn quảng sáng từ không trung rớt xuống, hẳn ở ba ngày trước, thông qua vệ tinh nhân tạo xem qua phi thuyền bùng xuống khi thật lớn quang đoàn, nhưng hiện tại máy quay phim cao thanh hình ảnh đặc biệt rõ ràng.

Nghĩ đến càng ngày càng nhiều người lâm vào hôn mê, Cố Quân Đình trực giác thủy nhân liền bên ngoài tinh phi thuyền bùng xuống thượng, hẳn ngừng thờ, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm màn hình.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 9: Virus khuếch tán (2).

Editor: Khương Tuyết Ny.

Trong ảnh xuất hiện một vật thể bằng kim loại cực kỳ khổng lồ có thể so sánh với hai chữ quái vật, cơ hồ gần bằng một ngọn núi lớn.

Phi thuyền đáp xuống bên trong một cái sơn cốc diện tích rộng lớn, mười phút sau lại bắt đầu trôi lên, hướng về một cái hồ lớn cách đó không xa bay đi.

Nửa giờ sau từ trên mặt hồ bỗng dựng xuất hiện một tên nam nhân có phong cách ăn mặc kì dị, đáng vẻ bên ngoài cùng người địa cầu không có khác biệt gì nhiều, chỉ là mái tóc có màu xanh lam, khoảng cách quá xa nên không thấy rõ mặt mũi.

Người ngoài hành tinh tóc xanh kia từ trong hồ nước bơi lên bờ, sau khi quay đầu quan sát bốn phía xung quanh liền di chuyển vào trong một cái bụi cỏ cao cao, kéo ra một tên nam nhân đang bất tỉnh nhân sự.

Gã đưa tay xoa nhẹ lên trán của tên nam nhân ngất xỉu vài cái thì người này nhanh chóng tỉnh lại, hai người bắt đầu khoa tay múa chân ngôn ngữ của người cầm điếu.

Người ngoài hành tinh làm ra một cái động tác vô cùng kì lạ, dùng răng cắn thủng đầu ngón tay, ở trên trán của tên nam nhân đứng đối diện mình vẽ lên một đạo vết máu.

Không biết trong miệng gã ta thì thầm cái gì mà tên nam nhân kia trở nên dại ra, thân hình cứng ngắc đi theo gã rồi khỏi son cốc.

Vân Lạc biết tên người ngoài hành tinh này đã hạ xuống trên người nam nhân kia một đạo cấm chế đoạt xá linh hồn con người, biến y trở thành một con rối không có ý thức.

Cố Quân Đình thần sắc ngưng trọng lấy ra bộ đàm quân dụng, lạnh lùng truyền hạ mệnh lệnh: “Cho người bao vây lưng sục ở các hãng hàng không dân dụng, vận chuyển đường sắt, đường bộ tại khu vực bắc Tây Tạng, trong vòng ba ngày phải tóm gọn hai tên nam nhân khả nghi có ngoại hình cùng tuổi khoảng...”

“Cấp quân bộ tại z thị truyền xuống mệnh lệnh phong tỏa khu vực xung quanh Điệp Trùng cốc...”

“Đại đội đặc chủng Mãnh Hồ nhanh chóng chuẩn bị trực thăng, một giờ sau xuất phát đến Điệp Trùng cốc!”

Vân Lạc thần sắc thập phần bình tĩnh từ trên ghế đứng lên, lạnh nhạt hỏi: “Cố thiếu tướng, tôi đã đem toàn bộ những gì tôi biết nói ra, hẳn là có thể rồi đi?!”

Cô không nghĩ cùng quân bộ có bất luận cái gì quan hệ ngoại trừ việc tiết lộ tin tức của người ngoài hành tinh cho bọn họ biết, còn sự tình mật thể sắp đến, thực xin lỗi cô sẽ không ngu mà nói ra.

Bởi vì cô nghi ngờ kẻ lãnh đạo kinh đô ở trước mặt thể sớm đã thông đồng người ngoài hành tinh.

Mục đích cùng gã ta chia sẻ chiếc ghế thống trị địa cầu.

Nếu không phải Cố Quân Đình liều mạng cùng tên người ngoài hành tinh kia đồng quy vu tận, toàn bộ địa cầu đã bị ngoại nhân thực dân.

Kiếp trước Vân Lạc cũng chết ở tràng chiến dịch đó.

Hiện tại việc cô muốn làm chính là bóp nát kế hoạch xâm chiếm địa cầu của tên người ngoài hành tinh kia từ trong trứng nước.

“Cô không cùng tôi đi Điệp Trùng cốc sao?!”

Cố Quân Đình nghiêm túc nói: “Chúng tôi yêu cầu cô hiệp trợ!”

Vân Lạc quyết đoán lắc đầu khước từ: “Điều tôi có thể trợ giúp chỉ là video trong máy quay phim!”

Cố Quân Đình trầm ngâm một lát, chỉ máy quay phim trên bàn nói: “Để nó lại! Tôi sẽ bồi thường cho cô!”

Nói xong, hắn từ trong túi áo lấy ra một thẻ quét tiền hoàng kim có số lượng hạn chế đặt lên trên bàn: “Bên trong có một ngàn vạn, mật mã là...”

Vân Lạc cần phải gom góp một số lượng lớn vật tư nên không khách khí đem kim tệ thu vào ba lô.

“Tôi có yêu cầu thêm một điều nữa không?!”

Sau khi bước vào con đường tu chân, đôi mắt của Vân Lạc cũng trở nên vô cùng mị hoặc, thời điểm chăm chú nhìn người sẽ lộ ra một cỗ thần thái huyền ảo.

Cố Quân Đình cùng ánh mắt của Vân Lạc chính diện nhìn nhau, không khỏi bối rối nghiêng đầu sang một bên nói: “Chỉ cần không quá phận là được.”

“Tôi hy vọng Cố thiếu tướng không lộ tin tức của tôi ra ngoài...Tôi có chút sợ phiền toái!”

Cô tin tưởng nhân phẩm của đệ nhất cường giả mật thể nhưng có nghĩa là tín nhiệm chính phủ, chìm đầu đàn luôn là đáng sợ nhất.

“Có thể.”

“Cám ơn anh đã khoan貸!”

Vân Lạc đeo lên ba lô rồi xoay người đi ra khỏi phòng.

Sau khi Vân Lạc rời đi thì Cố Quân Đình cũng cầm lấy máy quay phim trên bàn rồi khỏi nhà hàng, đang muốn phân phó Tiểu Chu lái xe, bỗng nhiên cảm giác được trong thân thể có một năng lượng cuồng bạo trào lên.

Vân Lạc ở đứng bên đường bắt một chiếc xe taxi, có một việc cô không có nói, đó là sau khi người ngoài hành tinh rời đi son cốc, cô đã bơi xuống đáy hồ, dùng ý niệm đem phi thuyền thu vào tùy thân không gian của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương 10: Gom góp vật tư (1).

Editor: Khương Tuyệt Ny.

Sau mặt thể chính phủ hồng mắt, những kẻ có quyền thế trong quân đội đều muốn lên làm hoàng đế.

Cho nên hiện tại không phải là thời cơ tốt để giao ra phi thuyền.

Vân Lạc còn nhớ rõ sau khi tên người ngoài hành tinh kia thành công trở thành kẻ lãnh đạo căn cứ kinh đô, trong tay nắm giữ rất nhiều sản phẩm công nghệ cao mà thế giới không có, gã ta vội vàng rời khỏi phi thuyền, hẳn là không kịp mang chúng theo.

Lúc này phi thuyền bị cô thu đi, sản phẩm công nghệ cao bên trong xem như đã thuộc về người địa cầu!

Tuy nhiên Vân Lạc không hề hay biết, ở Điện Trùng Cốc tại thời điểm này, có một tên nam nhân tóc xanh đang điên cuồng tìm kiếm khắp nơi, trên mặt tràn ngập kinh nghi, viên tinh cầu nguyên thủy này làm sao có người có thể điều khiển được phi thuyền của gã?!

Không có phi thuyền cùng công nghệ cao, gã như thế nào mới có thể xưng vương tại khối tinh cầu này?!

Gã nhất định phải tìm phi thuyền về, đem tên trộm phi thuyền rút gân lột da, băm thành thịt vụn, giết sạch cả nhà.

Cùng lúc đó, Cố Quân Đình cũng đang gồng người chịu đựng đau đớn dày vò, da thịt vỡ ra, khép lại, lại vỡ ra, toàn thân đầy máu.

Hắn cự tuyệt Tiểu Chu đề nghị đưa đi bệnh viện, dựa lưng vào ghế sau của xe HUV, cắn răng chịu đựng hủy diệt thống khổ.

Cố Quân Đình từ nhỏ tu tập cô võ, có thể cảm giác được trong thân thể của mình đang ẩn chứa một nguồn năng lượng thật lớn, đối với cuộc sống về sau có lợi khôn cùng, chỉ cần chịu đựng qua đi, chỉ cần chịu đựng qua đi...Hắn tự nhủ với lòng.

Mấy canh giờ trôi qua, Cố Quân Đình từ trong hôn mê tỉnh lại, phát hiện trong thân thể có hai cỗ năng lượng, nâng lên ngón tay, liền thấy một lưỡi dao gió xuất hiện.

Choooooooooang!!!

Lưỡi dao gió đánh ra, cửa xe trang bị kính chống đạn nứt thành mạng nhện.

Cố Quân Đình tiếp tục nhắm mắt, vận dụng tinh thần lực, thành công điều khiển một chai nước khoáng trong ngăn để đồ bay đến trước mặt mình, trong lòng không khỏi tràn ngập kinh hi.

Chỉ là hắn còn không biết được là, thông qua lĩnh dịch tẩy gân phạt tủy, ngoại trừ những tạp chất dư thừa trong cơ thể được bài trừ ra ngoài, dị năng của hắn so với những dị năng giả sau mặt thể còn cường đại hơn rất nhiều.

Vân Lạc trở về nhà ở thành phố, từ lúc cô vào đại học năm hai, anh họ liền mua phòng ở rộng hơn ở thành phố để tiện cho hai người sinh hoạt, khi đó cô đã sớm cùng Lý Kiến Nhận chia tay, tra nam tiện nữ cũng không rõ ràng tình huống của cô.

Lý Kiến Nhận chỉ là một nốt nhạc đệm không đáng kể trong cuộc sống của Vân Lạc, cô chỉ mê mẩn sau khi thất tình mấy ngày liền thôi.

Vân Lạc cho dù ở mặt thể cũng sống thực tiêu sái, sẽ không bởi vì một cái tra nam mà làm chính mình trở nên không xong.

Mẹ của Vân Lạc ở lúc cô mười hai tuổi bị tai nạn giao thông mà chết, một năm sau, cha cô cùng nữ học sinh của ông bay đi thành phố, hưởng thụ thế giới của hai người, Vân Lạc mười ba tuổi bị gởi nuôi ở nhà cậu.

Mấy năm trước cậu mắc bệnh ung thư qua đời, không lâu sau đi cũng u buồn đi theo, hiện tại trong nhà chỉ còn có cô và anh họ Vân Vũ Khôn.

Vân Lạc tuy rằng sống ở nhà cậu, nhưng tiền sinh hoạt vẫn là do cha ruột từ thành phố gửi về cho, mỗi tháng ba ngàn nguyên, ông là một kẻ không xứng đáng làm cha, xong mặt tiền bạc vẫn cung cấp cho cô chu toàn, đáng tiếc ngày thường cô ăn xài phung phí, chưa từng tích cóp cái gì.

Vân Lạc cầm một ngàn vạn Cố Quân Đình đưa cho, cảm giác như bản thân đang nằm mơ.

Hướng Vân Vũ Khôn muốn chìa khóa xe, đi xuống dưới lầu, ngồi trên chiếc xe second-hand cũ rích của y, vô cùng quen thuộc nổ máy rời khỏi nhà.

Ở mặt thể ngày ngốc hơn ba năm, trừ bỏ máy bay cùng xe tăng, máy kéo, xe hơi, xe buýt, xe tải, không thứ nào cô chưa từng dùng qua.

Chiếc xe cũ lao ra khỏi tiểu khu, Vân Lạc trước tiên thuê một cái kho hàng, mới đến thị trường phân phối rau dưa hoa quả, cây giống, rau dưa, hoa quả, bất luận chủng loại, mặc kệ nơi sản sinh, có thể mua nhiều liền mua nhiều, mua ít liền mua ít, tất cả đều cho người chuyển tới kho hàng

Tìm được một cái cửa hàng hạt giống không tồi, cô đi vào, làm chủ tiệm đem tất cả các loại hạt giống trong tiệm đóng gói, đưa đến địa điểm chính mình chỉ định.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 11: Gom góp vật tư (2).

Editor: Khương Tuyết Ny.

Chủ tiệm bộ dáng thực hòa ái, thấy Vân Lạc mua nhiều như vậy, cười đến cả mắt đều không thấy, vui vẻ nói: “Cô gái nhỏ, cô mua nhiều hạt giống hoa quả như vậy là tính lập nông trường đi, lão sẽ cho người đưa hàng hóa đến tận cửa cho cô, mặt khác, lão chỉ lấy 80% giá gốc.”

Vừa dứt lời liền đem trương tạc đã soạn xong đưa cho Vân Lạc.

Vân Lạc là dạng người ân oán phân minh, người đối với ta tốt, ta sẽ hồi báo người, người đối với ta không tốt, ta sẽ trả thù gấp bội.

“Chương trình thời sự gần nhất nói có rất nhiều người vào bệnh viện, dân cư mạng truyền bá rằng mặt thể muốn đến nên cháu gấp rút chuẩn bị vật tư, ông có muốn hay không cũng chuẩn bị một ít!”

“Ha ha, chuyện mặt thể đến xôn xao đã nhiều năm, tin tức không phải nói chính phủ đang nghiên cứu vắc xin phòng bệnh, không cần khủng hoảng a!”

“Mọi chuyện trên đời không thể lường trước được.”

Vân Lạc cười nói: “Ồ nhà chuẩn bị nhiều hơn mấy túi lương thực cũng không có thiệt thòi gì!”

“Cũng đúng.”

Ban đêm, Vân Lạc đi vào kho hàng đã thuê, đem đồ vật thu vào không gian.

Ngày hôm sau, cô tiếp tục đi chợ nông sản cỡ lớn, mua heo, trâu, bò, dê, gà, vịt, ngỗng, thỏ, chim cút, bò câu, cá tôm cua, các loại thủy sản.

Heo chia làm heo mẹ, heo con.

Bò chia làm bò lấy sữa, bò lấy thịt, bò Tây Tạng.

Dê chia làm dê lấy thịt, dê sữa.

Gà, vịt, ngỗng, thỏ cũng phân rất nhiều chủng loại.

Buổi chiều, Vân Lạc đi đến nhà phân phối xe lớn nhất thành phố, cô không hiểu xe, chỉ biết quý nhất chính là tốt nhất, bàn tay vung lên liền nói chủ tiệm đem loại xe quý nhất đưa đến, chủ tiệm mặt đầy sùng bái, nịnh nọt nói: “Tiểu cô nương, cha của cô chắc là khai mỏ vàng đi!”

Vân Lạc mua một chiếc xe khách hai tầng, một chiếc Hummer, trước khi thanh toán tiệm còn dặn dò chủ tiệm cải trang xe thành xe chống đạn, ước định năm ngày sau quay lại lấy xe.

Ngày thứ ba, cô đi thị trường phân phối lương thực, mua mấy chục tấn gạo cùng bột mì, sau khi hẹn người đưa tới kho hàng liền nhanh chóng thu vào không gian.

Ngày thứ tư, cô dùng năm trăm vạn mua xăng dầu cùng dược phẩm, đáng tiếc không thể mua quá nhiều, Vân Lạc vì tránh né tai mắt của người khác, chịu khó mở ra cốp xe second-hand, dạo một vòng mấy chục trạm xăng dầu, mua lẻ từng thùng.

Lại đi mấy chục tiệm thuốc nhỏ, mua một ít dược theo đơn thuốc.

Những thứ này ở mặt thể, thuộc về dạng tài nguyên không thể tái sinh, càng đến về sau, giá cả càng lên trời, không phải là thứ mà người thường có thể mua được.

Vân Lạc rất muốn mua mấy khẩu súng, nhưng Hoa Quốc quản chế súng ống quá nghiêm, đành phải mua mấy thanh trường chém sắt như bùn.

Nhìn tương tợ vẫn còn một trăm vạn, Vân Lạc tiếp tục mua một số lượng lớn giấy vệ sinh cùng đồ vật sinh hoạt, còn ở các cửa hàng đồ ăn vặt, khách sạn lớn, mua mấy ngàn phần thức ăn bỏ vào trong không gian.

Một ngày cuối cùng, cô lái xe ra ngoài mua hơn mười thùng xăng trở về, ở mặt thể xăng quá trân quý, càng về sau lại càng khó mua được, ngày hôm qua cô hướng anh họ mượn mấy vạn nguyên, mua nhiều thùng nào tốt thùng đó.

“Chủ nhân, chủ nhân, phía trước có tang thi!”

Trong đầu truyền ra tiếng Vân Tiểu Tiểu nói, Tiểu Tiểu là khí linh không gian, Vân Lạc đem họ của chính mình cho nó, bởi vì nó có thân hình nhỏ xíu nên Vân Lạc kêu nó là nhỏ nhỏ.

“Mặt thể còn không có bắt đầu, từ đâu ra tang thi?!” Vân Lạc nghi hoặc hỏi.

“Xác thật có tang thi, còn là một cái T1, ở bảy trăm mét phía trước, chủ nhân có thể dùng thần thức xem xét!”

Vân Lạc đã là luyện khí kỳ cấp ba, thần thức có thể tra xét được một ngàn mét xung quanh.

Sau khi triển khai thần thức, sắc mặt của Vân Lạc có chút khó coi, còn một ngày nữa mặt thể mới diễn ra mà T1 đã xuất hiện sao?!

Từ khi phi thuyền của người ngoài hành tinh xâm nhập trái đất, trong không khí trôi nổi một số lượng lớn virus T, nhưng loại virus này yêu cầu phải có chất xúc tác, mới có thể biến dị thành virus tang thi, hiện tại mưa sao băng còn không có giáng xuống, không có chất phóng xạ, như thế nào liền có T1 tang thi xuất hiện?!

“Chủ nhân, chủ nhân, T1 kia đã cắn chết vài người!”

Tang thi đầu tiên xuất hiện ra sao, kiếp trước cô chưa từng nghe nói qua, vào ngày này kiếp trước, cô còn ở trong trường học thi lên thạc sĩ, tang thi lúc nào xuất hiện, cô hoàn toàn không ấn tượng.

Có lẽ là do chính phủ phong tỏa tin tức đi!

Chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, cái này là sự đặc sắc của quốc gia.

Vân Lạc đem mười mấy thùng xăng trong cốp xe thu vào không gian, lái xe đi qua, phía trước xe chạy thật chậm, có lẽ tang thi xuất hiện, làm giao thông ùng tắc.

Vân Lạc điều khiển xe chạy đến ven đường, dừng lại, xuống xe, nhanh chóng chạy về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12: Tang thi ăn thịt người (1).

Editor: Phụng Chi Hạ.

Bảy trăm mét đối Vân Lạc mà nói chỉ là trong nháy mắt công phu.

Trước cửa của một siêu thị lớn, người người kinh hoàng chạy trốn, trên mặt đầy lên lãng máu tươi, có một bóng người ngồi xổm, đưa tay thọt vào vùng bụng rách toạt của một người đã chết trước mặt mình, móc ra nội tạng máu chảy đầm đìa đưa vào trong miệng.

Người đi đường xung quanh tranh nhau tránh né, có kẻ nhát gan còn ngất đi.

“Cứu mạng!!! Người ăn thịt người!!! Ừa...”

“Báo cảnh sát nhanh!!!”

Tất cả mọi người đều mang vẻ mặt hoảng sợ đến mức tận cùng, liều mạng xô đẩy nhau mà trốn chạy.

Nhưng người Hoa Quốc từ xưa đến nay luôn có thói quen thích xem náo nhiệt, người bên trong thì tranh nhau chen ra, người bên ngoài lại tranh nhau chen vào, tạo nên cảnh tượng thập phần hỗn loạn.

Trong lúc nhất thời, tiếng la hét, tiếng gào khóc, tiếng chửi bới, tràn ngập trong không gian, giống như cảnh tượng người dân đua nhau chạy trốn khi có động đất đến.

Tang thi T1 kia lực lớn vô cùng, một người bị xô ngã đứng trũng lưng nó, nó bắt lấy người nọ, nhẹ nhàng dùng lực, liền vặn rút một bên đùi của người nọ, mấy kẻ gần hiện trường nhất, nhìn thấy, kinh hoàng ngất xỉu đường trường.

Vân Lạc sống ở mặt thế ba năm, gặp qua sự tình so với cảnh tượng hiện tại còn thảm hơn rất nhiều, về mặt không biểu tình xách lên một chiếc xe đạp ngã ven đường, hai tay giơ lên, hướng về phía đầu của tang thi T1 nện xuống.

RẦm!!!

Một tiếng vang lớn vang lên, tang thi T1 nằm bẹp trên mặt đất, trên thân thể của nó xuất hiện mấy cái lỗ máu màu đen, máu đen ào ạt chảy ra ngoài.

Tuy nhiên, tang thi T1 kia vẫn còn chưa có chết, cổ họng phát ra hai tiếng “khặc khặc”, từ trên mặt đất bò dậy, tròng lón đôi mắt trắng dã, giương to mồm máu, lao về phía Vân Lạc.

Vân Lạc tiếp tục dùng sức đem xe đạp nện xuống đầu T1.

Phốc!!!

Đầu tang thi T1 vỡ vụn, óc thối văng vãi khắp nơi, thân thể không lồ không đầu ngã xuống.

Vân Lạc xuất ra thần thức, ở trong bãi óc nhão trên mặt đất tìm được một viên tinh hạch màu xanh mon mơn, dùng xà ngang của xe đạp đâm vào trong bãi óc, khẽ cử động tay, tinh hạch bắn lên, bị cô thu vào không gian.

Xong xuôi việc này, thần thức của Vân Lạc rà quét đám người xung quanh một vòng, có mười mấy người trên người bị dính vết máu, không biết là của người khác, hay vẫn là của mình.

Vân Lạc khẽ nhíu mày, không thể để cho những người này rời đi, tuy không có biện pháp ngăn cản mặt thế tiến đến, nhưng muộn hơn một phút đồng hồ, đối với chính phủ chuẩn bị mà nói, chỉ có trăm lợi chứ không có một hại.

Vân Lạc nhanh tay đem mười mấy người trên người có dính vết máu kéo ra ngoài, tập trung đẩy đến chính giữa.

“Cô muốn làm gì?! Tôi bị thương, muốn đi bệnh viện, cô như thế nào không có tình người như vậy?!”

“Mau đem bọn họ đến bệnh viện, mất máu quá nhiều, cô chịu trách nhiệm được sao?!”

“Câm miệng!”

Vân Lạc lạnh lùng quét nhìn những người này một cái.

“Xem qua sinh hóa nguy cơ sao?! Bọn họ bị tang thi cắn, sẽ bị lây bệnh, không muốn chết liền tránh ra!”

“Tang thi?! Ha ha...Cô nghĩ thế giới sắp tận thế sao?! Đồ điên!!!” Một tên đàn ông trung niên bị Vân Lạc kéo ra ngoài, ôm cánh tay bị thương, lớn tiếng cười mỉa.

Nhưng những người vây xem lại cười không nổi, hoảng hốt bỏ đi.

Bọn họ không phải kẻ ngốc, sau khi nhìn thấy người ăn thịt người, dù không tin tin đồn tận thế sắp đến, nhưng cũng biết có chuyện không tốt sắp xảy ra.

Cảnh sát thành phố có hiệu suất làm việc rất cao, từ khi tang thi ăn thịt người xuất hiện rồi bị Vân Lạc giết, cho đến lúc Vân Lạc bắt giữ những người bị thương, mới qua năm phút đồng hồ, liền có một đội cảnh sát trang bị đầy đủ đi vào hiện trường, bởi vì giao thông ùn tắc, xe cảnh sát vô pháp lại đây, những cảnh sát này nhanh chóng xuống xe, mấy chục giây sau liền đã có mặt ở hiện trường.

“Vị tiểu thư này, quái vật kia là bị cô giết chết sao?!”

Đội trưởng của đội đặc cảnh, Diêm Trung Phi âm thầm đánh giá Vân Lạc, mảnh khảnh đáng người, khuôn mặt vô cùng xinh đẹp, đáng người thương tha, nhìn qua chỉ khoảng mười tám mười chín tuổi, không nghĩ tới tay lại kinh khủng như vậy, đem tang thi đánh nát đầu, ngăn chặn nguy cơ đánh sợ trước mắt.

Vân Lạc chỉ chỉ những người bị thương, nói: “Bọn họ bị cảm nhiễm, nên cách ly!”

Diêm trung phi híp híp mắt: “Cô đều đã biết?!”

Virus tang thi trước mắt thuộc về thông tin tuyệt mật, chỉ có thượng tầng lãnh đạo mới biết.

Vân Lạc gạt đầu, vứt bỏ xà ngang xe đạp trong tay, xoay người rồi đi.

“Uy! Cô không đi cục cảnh sát làm ghi chép sao?!” Thanh âm ở phía sau Vân Lạc vang lên.

Vân Lạc ngoái đầu nhìn lại, nói: “Thời gian của tôi thực quý giá, anh nếu muốn làm ghi chép, ngày mai tới nhà của tôi, tôi ở tại xxx...”

Ngày mai trời giáng thiên thạch, mặt thể mở ra, cô không tin bọn họ còn có thời gian tới nhà cô ghi chép.

Diêm Trung Phi vẫn còn muốn ngăn cản thiếu nữ kì lạ này, nếu không phải có công sự trong người, gã còn muốn tìm hiểu về cô.

“Xe cứu thương tới!” Có người hô to.

Diêm Trung Phi từ bỏ việc truy đuổi Vân Lạc, lệnh cho cấp dưới tiến hành phong toả hiện trường.

Hôm qua, gã đã nhận được mệnh lệnh của thượng cấp, phải bắt khẩn cấp một người bị nhiễm phóng xạ, hoá thành tang thi, trốn khỏi nhà máy hóa chất ở trung tâm thành phố.

Nếu quái vật kia chạy đi, sẽ mang đến cục diện không thể không chế, may mắn thay có cô gái kì lạ vừa rồi giúp đỡ, gã thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nam Thần Tuyệt Đối Sủng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.